

Kl. 12:38

Per Clausen (EL):

Nu har jeg jo gentagne gange sagt min klare og ærlige mening: at Enhedslisten fordømmer antisemitisme, også når den kommer til udtryk i muslimske miljøer, også når den kommer til udtryk i forhold til demonstrationer, som vedrører den mellemøstlige konflikt, og også når den fremføres af mennesker, der ikke er muslimer, uanset hvilken religion de måtte have eller ikke måtte have. Det er sådan set den klare tilkendegivelse fra min side, og det bliver jo ikke klarere.

Det, jeg så kan konstatere, er, at hr. Søren Krarup ikke kan få øje på andre end muslimer, der heiler i Danmark, og der må jeg sige, at dels tror jeg ikke, hr. Søren Krarup nødvendigvis kender den religiøse baggrund, som disse mennesker fra det arabiske område har – der er stor sandsynlighed for, at de kan være meget andet end muslimer – dels må hr. Søren Krarup dog have set mennesker, som ikke kan mistænkes for at have en mellemøstlig baggrund, gå rundt i Danmarks gader og heile.

Kl. 12:39

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere korte bemærkninger. Så er det hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 12:40

(Privatist)

Simon Emil Ammitzbøll (UFG):

En forespørgsel om antisemitisme må, som ministeren også var inde på, give de mest forfærdelige billeder, de mest forfærdelige tanker, de mest forfærdelige associationer, som man overhovedet kan have. Antisemitisme er jo noget, som vi som europæere ikke alene har en meget konkret forbindelse til, en historisk forbindelse til, på grund af holocaust, Hitlertysklands forfærdelige forbrydelser, Stalins Sovjet og deres forfølgelser også af jødiske mindretal i større dele af den kommunistiske blok i Østeuropa, også efter anden verdenskrig. Antisemitisme var herudover jo også rimelig udbredt i mange europæiske lande allerede før fascismens og nazismens indtog og hærgen, desværre.

I vores del af Europa troede man, at der var sat en stopper for antisemitisme med Hitlertysklands totale nederlag i 1945. Antisemitismen blev simpelt hen ikke stueren, ikke mulig at have som synspunkt, og de forfærdelige forbrydelser, som blev oprullet efter anden verdenskrig, gjorde, at antisemitismen forsvandt fra den politiske dagsorden i vores del af verden.

Derfor er det selvfølgelig også så meget mere forfærdeligt, at antisemitismen igen stikker sit forfærdelige ansigt frem. Og jeg er fuldstændig enig i den reaktion, der har været fra undervisningsministerens side, i forhold til at der selvfølgelig ikke skal være offentlige embedsmænd, det være sig skoleledere eller andre, der opfordrer jøder til ikke at bruge offentlige institutioner sådan for deres eget bedste. Altså, det er da en skandale, og det manglede bare andet, end at undervisningsministeren reagerede sådan, som han gjorde, og sådan, som vi selvfølgelig alle sammen reagerede.

Vi skal forholde os til de problemer, der er, og hvis der er visse miljøer, hvor der er større problemer med antisemitisme, skal man ikke sige, at problemerne ikke eksisterer, så skal man forholde sig til dem og se på, hvad man kan gøre for at ændre det, for at holdningsbearbejde, for at sørge for, at vi kan komme antisemitismen til livs. Og jeg medgiver også, at hvis det er Israel-Palæstina-konflikten, som trækkes til Danmark og medfører, at vi får nogle af de her problemer, må vi også tage afstand fra det og bekæmpe det.

Derfor er jeg sådan set også meget tilfreds med anden del af det forslag til vedtagelse, som Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti har fremsat, nemlig at Folketinget pålægger regeringen inden udgangen af 2009 at udarbejde og fremlægge en handlingsplan, der skal sikre, at religionsfriheden og andre grundlæggende frihedsrettigheder genoprettes osv.

Jeg synes bare, at det er utrolig ærgerligt, hvis man alene prøver at gøre problemer med antisemitisme til en konflikt, der handler om jøder imod muslimer. Det er ikke det, der er det interessante. Det interessante er, at vi skal bekæmpe antisemitismen. Og jeg vil sige det, fuldstændig som en tidligere ordfører også sagde, da han var heroppe på talerstolen, nemlig at hvis der havde ligget et forslag, der hed »Folketinget tager ministerens svar på forespørgslen til efterretning«, så havde jeg også stemt for. Og jeg tror i virkeligheden, at hele Folketinget havde stemt for, for det var en både smuk og klog tale, som ministeren holdt. Det er så ærgerligt, at ministerens partifælle ikke kunne holde samme niveau, da man skulle finde på en fælles vedtagelse sammen med De Konservative og Dansk Folkeparti.

Jeg synes, at det er godt, at vi tager fat om problemerne, jeg synes, at det er godt, at vi ikke lader være med at tale om de ting, der er reelle problemer, og jeg synes, det er vigtigt, at vi i fællesskab sørger for at stoppe den diskrimination,